

זאת נעמי

תורה שנמסרו מפי אישים שונים מחוגים שונים. במקביל 'בלעה' המון ספרים. "בער בי צימאון עז לתורה. היום אני יכולה לדעת שה- צימאון הזה כיוון לפנימיותה של תורה, אבל אז לא ידעתי להשתמש במילים הללו ולא יכולתי להסביר לעצמי את הסיבה לכך שאף דבר אינו מספק אותי".

"הספקתי לשמוע מרצים שונים, חסידים ושאינם חסידים. לכולם הקשבתי, את חלקם הערצתי. אולם בלבי פנימה, קיננה תחושה עזה, חזקה יותר מכל תובנה. תחושה של שאיפה ליותר. למשהו שהוא מעבר לכך".

בתוך כך, החליטה לתרגם את הלימודים למעשים. היא חזרה בתשובה, הפכה לשומרת מצוות ובד בבד המשיכה לתור אחר מה שבאמת חיפשה מבלי שתוכל להצביע עליו בבירור.

המפנה בחייה התחולל כשהחלה לשמוע שיעורים קבועים בתל-אביב מפי רב חסידי. "זה היה לפני כשש שנים. לראשונה בחיי גי' ליתי הסברים עמוקים לדברים שעד כה נקלטו בתודעה כדברים נשגבים מבינת אדם. במקביל, גם דברים פשוטים הקשורים בתורה ובמצוות, שעד אז נחשבו כסתמיים ונטולי כל הילה, קיבלו לפתע משמעות חדשה החודרת עד עומק הנפש", היא מסבירה בשפתה העשירה.

"בשלב מאוחר יותר, החלטתי לעשות הסבה מקצועית מספרות להוראת לימודי קודש. כעת כבר היה ברור לי שהמקום שבו אני מבקשת להשתלם ללימודים אלו יהיה מסגרת חסידיית".

"ההשגחה העליונה האירה לי פנים", היא מתארת את האופן בו מצאה עצמה נרשמת להשתלמות במכללת 'בית רבקה'. "הייתה לי חברה שעשתה ב'בית רבקה' מסלול הכשרה לגנות. כשהיא שמעה מפי שאני מחפשת מסגרת חסידיית להכשרה להוראת לימודי קודש, היא המליצה לי בחום על 'בית רבקה'. זה המקום האידיאלי עבורך, היא אמרה בטון משכנע בעליל. היום אני יודעת כמה היא צדקה".

"פשוט רציתי ללמוד תנ"ך". כך, בפשטות, היא אומרת כשהיא נשאלת לפשר הסיבה שבעטייה בחרה להשתלם דווקא במכללת 'בית רבקה'. רק בשלב הבא של השיחה, כשהיא נפתחת מעט, מתחוויר סיפור חייה המקפל בתוכו חיפוש עיקש אחר האור. חיפוש שבא לסימו רק לאחר עשרות שנות חיים, בין כתלי המכללה בכפר חב"ד ב'.

נעמי קריכלי (36) נולדה בשנת תשכ"ז בגרוזיה. היא הייתה בגיל ארבע כשעלתה עם הוריה ארצה. הסוכנות הפנתה אותם למרכז הקליטה בערד הדרומית. שם חסו במשך חצי שנה. לאחריה, עברו לקריית אונו בה נותרה נעמי עד עצם היום הזה. כבר מגיל צעיר, ניכרו בה כישורים יוצאי דופן. היא עברה את מסלול הלימודים וההתבגרות השגרתיים לבני ובנות גילה, שהמכנה המשותף הסתכם בהיותם נטו"ל כל זיקה למסורת.

בשלב מתקדם יותר בחייה, נרשמה לאורניברסיטת בר אילן והחלה להשתלם בתחום הספרות. היא קצרה שלושה תארים והפכה לדוקטור לספרות. למרות התואר היוקרתי שנלווה מעתה לשמה, ד"ר נעמי קריכלי, נפשה לא ידעה מנוח.

"הייתי נתונה בחיפוש אובססיבי. ידעתי שלמרות השלמות שכביכול השגתי לעצמי, על אף הקריירה שמצפה לי, אינני מאושרת", היא משחזרת. במרוצת הזמן, הפכה למרצה מן המניין במערכת הלימודים באוניברסיטת בר אילן והחלה ללמד ספרות אך היא תרה אחר דבר-מה רוחני שישקיט את נפשה הסוערת.

"הנשמה אותה לי", היא אומרת היום כשהיא מבקשת לתאר את מה שהריץ אותה ממקום למקום. "התחלתי להתעניין בשיעורי רי תורה. בכל מקום בתל-אביב, בבני-ברק ובאזור כולו, שבו שמעתי על שיעור תורה, מיהרתי לגלות עניין ולהשתתף".

לא מצאתי מילים

היא הספיקה להשתתף באינספור שיעורי

לנעמי קריכלי, ד"ר לספרות באוניברסיטת בר-אילן, לא חסר לכאורה דבר. היא מרצה בכירה באוניברסיטה וכל עתידה לפניו • אבל היא עצמה לא ידעה מנוח. גם לאחר שחזרה בתשובה והשתתפה באובססיביות בכל שיעור תורה שרק שמעה על קיומו, היא חיפשה אחר משהו אחר, נשגב יותר • החיפוש הזה הוביל אותה אל מכללת 'בית רבקה'. כאן נפתח בפניי צינור חדש", היא מספרת

**"הספקתי לשמוע
מרצים שונים. לכולם
הקשבתי, את חלקם
הערצתי. אולם בלבי
פנימה, קיננה תחושה
עזה, חזקה יותר מכל
תובנה. תחושה של
שאיפה ליותר. למשהו
שהוא מעבר לכך"**

הרובד העמוק נחשף

נעמי לומדת היום ב'בית רבקה' מדי יום ראשון בהשתלמות ללימודי תנ"ך. ביחסה לתלמידות 'בית רבקה' היא משתמשת במילים, "אין בעל הנס מכיר בניסו", ומסבירה: "רק מי שהיה בחושך, יודע לחוש ולהעריך את האור. לכשעצמי אני יודעת שה' זימן לי זכות נפלאה ללמוד במקום הנפלא הזה. כל יום שאני באה ושומעת את השעורים הנפלאים, לספוג עוד ועוד שיעורי חסידות ברמה גבוהה, אני חשה התרוממות רוח".

"המקום הזה כולו, על כל אגפיו וכיתותיו, ספוג ברוח חסידית. כמה נפלא להיות במקום כזה. אהבת ישראל פה כל כך מורגשת. גם מצד התלמידות וגם מצד כל אחת מהצוות המורחב, מוקרן רצון אמיתי וכן לעזור ולסייע. מה שהור' פך את 'בית רבקה' לבית כל כך חם ומיוחד הוא

תוצאה של שילוב מיוחד בין הדמויות הרוחניות בו והחיות החסידית הנפלאה המפעמת במקום".

אולם מעל לכל היא שבה ומתארת את המרתנה הנפלאה, כלשונה, שקיבלה ב'בית רבקה' – לימוד החסידות.

"אין ספק שבתחום של לימוד החסידות, קיבלתי הכי הרבה מהמקום הזה. במסגרות אחרות, הלימוד של קיום תורה ומצוות היה חיצוני. קראתי על כך רבות, למדתי על כך, שמעתי מכל מיני אנשים שיעורים והרצאות. וזהו זה. זה נשאר חיצוני ונטול חיות. כאן קיבלתי את החיות שכל כך שאפתי אליה רוב שנות חיי.

כאן, באמצעות השיעורים כמו המטלות החסידיות הנלוות אליהם, קיבלתי רוח חסידי. דית. לחיות את המצוות בצורה הכי נלהבת. השתתפתי, למשל, בשבת במסגרת 'בית

רבקה'. זאת הייתה השבת המיוחדת ביותר בחיי. לשמוע את הניגונים החסידיים, להישאב לתוך האווירה הקדושה הנפלאה. מעטות המילים שיכולות להכיל את מה שהתחולל בקרבי.

"זה בכלל הקשור לאווירה. והתוכן – אחרי כל המקומות האחרים שבהם למדתי, הלימוד החב"די פתח לי צינור שהיה סתום עבורי עד היום. שיטת הלימוד החב"די המגלה את הרובד העמוק של כל דבר, בצורה כל כך מסודרת ומעמיקה, היא המתנה הנפלאה שקיבלתי ב'בית רבקה'. על כך אני אסירת תודה".

"כיום הזה, כשאני לומדת על כל מצווה, כשאני קוראת ושומעת על משיח וגאולה, אני יודעת את תורת הגאולה שבה משיביעים את נפשי כל העת. ההבנה המעמיקה הזאת אכן מולידה את ההשתוקקות לבואה של הגאולה". ♦